

Od Aiše, radijallahu anha, se prenosi da je upitala Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem: "Da li si doživio tebi dan od onoga na Uhudu?" Rekao je: "Doživljavao sam svašta od tvoga naroda! Najteže što sam doživio je ono što se dogodilo na Akabi, kad sam (pozvao ljude da prihvate islam) i predstavio se Ibn Abdjalilu ibn Abdukulalu, a on nije reagovao onako kako sam ja želio. Krenuo sam odatle zabrinut i nisam sebi dočao sve dok nisam stigao do Karnu Se'aliba (mikata za stanovnike Nedada), gdje sam podigao glavu i ugledao jedan oblak koji me natkrilio a u njemu spazio Džibrila. <p>On me je pozvao i rekao: 'Uzvišeni Allah je što ti je rekao i što ti je uzvratio tvoj narod, pa ti je poslao Meleka brda, da mu zapovjediš šta da s njima učini.' Melek brda me je pozvao, nazvao selam i rekao: 'O Muhammede, šta da s njima učinim. Ako želiš, ja ću nad njima sklopiti dva ahšeba (Dva brda s dvije strane Mekke: Ebu Kubejs i brdo koje stoji nasprem njega).' Ne, nego želim da im Allah dadne potomstvo koje će samo Allaha obožavati i neće mu ništa pridruživati." (Zabilježio Buharija)

Drugi primjer:
Od Ibn Omera, radijallahu anhumama, se prenosi da je u jednom od pohoda Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, našena ubijena neka žena pa je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, osudio ubijanje žena i djece. (Zabilježili Buharija i Muslim) A u drugom rivajetu se kaže: "...pa je zabranio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ubijanje žena i djece."

Treći primjer:
Od Enesa b. Malika, radijallahu anhu: "Jedan dječak Jevrej, koji je slušao Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, razbolio se pa je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, dočao da ga običe. Sjeo je pored njegove glave i rekao: "Prihvati islam!" Dječak je pogledao svoga oca, koji je bio prisutan, i on mu reče: "Poslušaj Ebul-Kasima!" Dječak prihvati islam a Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, izađe govoreći: "Hvala Allahu Koji ga je spasio Vatre!" (Zabilježio Buharija)

četvrti primjer:
Od Abdullaha b. Amra, radijallahu anhumama, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ko ubije osobu koja je pod ugovorom / zaštitom neće osjetiti miris Dženneta, a njegov miris se osjeti na udaljenosti od četrdeset godina. (Zabilježio Buharija)

Peti primjer:
Prenosi se od Burejda b. Husejba, radijallahu anhu, da je rekao: Kada bi Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, postavljao nekoga za zapovjednika vojske ili neke izvidnice posebno bi mu oporučio bogobožnost, a muslimane koji su s njim na dobroinstvo. Rekao bi: "Napadajte u ime Allaha, na Allahovom putu, borite se protiv onoga ko ne vjeruje u Allaha. Napadajte i ne pravite utaju plijena ili prevaru, nemojte unakaziti i ne ubijajte djecu, a kada se s idolopokloničkim neprijateljem sretne, ponudi mi tri mogućnosti, pa koju god prihvati i ti je prihvati i pusti ih na miru. Pozovi ih u islam pa ako ti se odazovu ti to učini i pusti ih na miru. Zatim ih pozovi da se premjeste iz svoga u muhadžirsko pribivalište i reci im da će, ako to učine, imati prava kao što ih imaju i muhadžeri, a i obaveze kao što ih imaju i muhadžeri. A ako se odbiju preseliti ka njima im da će imati status nomada muslimana. Nad njima će se primjenjivati propisi Allahovi koji se primjenjuju nad svim vjernicima, a plijen i harš će dobiti samo ako se budu borili uz muslimane, zajedno s njima. Ako oni sve ovo odbiju, traži od njih glavarinu (džiziju), pa ako je budu davali ti je primi od njih i pusti ih na miru. Ako oni ovo odbiju, traži od Allaha pomoći i kreni u borbu protiv njih. Kada budeš opsjedao one koji su u utvrđenjima pa ti izraze spremnost da se

stave pod zaštitu Allahovu i zaštitu Njegovog Vjerovjesnika, nemoj im dati garanciju Allahovu, niti garanciju Njegovog Vjerovjesnika, nego im daj svoju garanciju i garanciju svojih boraca. Uistinu je manji grijeh ako prekršite vaše garancije i garancije vaših boraca, nego ako prekršite Allahovu garanciju i garanciju Njegovog Poslanika. A kada budeš opsjedao one koji su u utvrđenjima pa ti izraze spremnost da im presudiš Allahovom presudom nemoj to učiniti, nego im presudi svojom presudom, jer ti ne znaš hoće li u tome pronaći Allahovu presudu ili neće.

(Zabilježio Muslim)

Prvi primjer: Ebu Hurejre, radijallahu anhu, priča: Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je odaslao jedan odred konjanika u pravcu Nedda pa su oni doveli uvijek iz plemena Benu Hanife zvanog Sumame b. Usal i privezali ga za jedan od stubova džamije. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je otišao do njega i rekao: "Šta ima kod tebe, Sumame?" On je odgovorio: "Imam dobro, o Muhammede! Ako me pogubiš, pogubit će onoga koji je ubijao, a ako me poštediti, poštedit će zahvalnoga. Ako, pak, želiš imetak, samo traži koliko želiš!" I on je bio ostavljen do sutrašnjeg dana kada mu je (Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem) rekao: "Šta ima kod tebe Sumame?" On je odgovorio: "Ono što sam ti već rekao: Ako me poštediti poštediti si zahvalnog." I on ga je ostavio za naredni dan kada ga je ponovo upitao: "Šta ima kod tebe Sumame?" On je odgovorio: "Ima ono što sam ti već rekao." Na to je on rekao: "Oslobodite Sumamu!" Tada je on otišao u palmovik u blizini džamije i okupao se, a potom ušao u džamiju i izgovorio: "Očitujem da nema boga osim Allaha i očitujem da je Muhammed Allahov Poslanik. O Muhammede, tako mi Allaha, na zemlji mi ne bijaše mržnja lica od tvoga, a sada mi je tvoje lice postalo najdraže! Tako mi Allaha, ne bijaše mi mržnja vjere od tvoje, ali mi je ona sada najdraža vjera! Tako mi Allaha, ne bijaše mi mržnja kraja od tvoga, ali mi sada tvoj kraj postade najdraži kraj! Zaista, tvoji konjanici su me zarobili kada sam želio učiniti umru, pa šta ti o tome misliš!" Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu je saopćio radosnu vijest (čestitao mu) i naredio mu da učini umru. I kada je on stigao u Mekku, neko mu je rekao: "Prevjerio si se!" On je odgovorio: "Ne, tako mi Allaha, već sam prihvatio islam s Muhammedom, Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem. Ne, tako mi Allaha! Neće vam moći iz Jemame doći ni jedno zrno pšenice bez Vjerovjesnikova, sallallahu alejhi ve sellem, dopuštenja." (Zabilježio Buharija i Muslim)

Sedmi primjer: Halid b. Velid, radijallahu anhu, kaže: "Učestvovao sam sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, u bitci na Hajberu pa su došli židovi i pokušali se da su ljudi pohrlili / navalili na plodove u njihovom vlasništvu, pa je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Zabranjen je imetak ljudi koji su pod ugovorom / zaštitom izuzev s dopuštenjem.'" (Zabilježio Ebu Davud sa senedom koji je hasen)

Osmi primjer: Sehl b. Sad Es-Saidi, radijallahu anhu, je čuo Vjerovjesnika, sallallahu alejhu ve sellem, kako kaže na dan Hajbera: "Doista ču ovu zastavu dati uvijek preko kojeg će Allah dati pobjedu i taj uvijek voli Allaha i Njegova Poslanika a i Allah i Njegov Poslanik vole njega!" Ljudi su te noći nagađali kome bi od njih mogla biti uručena zastava, i kad je svanulo, svi su poranili do Allahova Poslanika, svaki se nadajuć da bi je on mogao dobiti. Poslanik je upitao: "Gdje je Alija?" Allahov Poslanik odgovorili su i nešto se čuli na oči. "Pokušajte nekog po njega!" rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i oni su mu ga doveli. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je pljucnuo u njegove oči,

za njega uputio dovu i on je ubrzo bio dobro, kao da ga ništa nije ni boljelo. Zatim je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, njemu uružio zastavu, a Alija, radijallahu anhu, je rekao: "Allahov Poslanik, boriti se protiv njih sve dok ne budu poput nas!" "Idi polako", - kazao mu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, "dok ne zađe u njihovu područje. Zatim ih pozovi u islam i upoznaj ih kakve im on obaveze nalaže, jer, Allaha mi, bolje ti je da Allah preko tebe uputi samo jednog ovjeka, nego da imaš najbolje blago!" (Zabilježili Buharija i Muslim)

Deveti primjer: Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kaže: "Rečeno je: 'O Allahov Poslanik, uži dovu protiv mušrika.' Pa je rekao: 'Nisam poslat kao onaj koji mnogo kune. Poslat sam kao milost.'" (Zabilježio Muslim)

Deseti primjer: Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kaže: "Ja sam svoju majku, koja je bila mnogobrojkinja, pozivao u islam, pa kad sam je jednog dana pozvao, od nje sam nešto ružno čuo o Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Nato sam ja plašio otišao kod Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao mu: 'Allahov Poslanik, ja sam pozivao svoju majku u islam i ona je to stalno odbijala. Kad sam je danas pozvao, od nje sam čuo nešto ružno o tebi, pa hajde, zamoli Allaha da uputi majku Ebu Hurejre!' On je rekao: 'Allahu moj, uputi majku Ebu Hurejrinu!' Ja sam izašao od njega obradovan dovom Allahova Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Kad sam stigao do svojih vrata, našao sam da su zaključana a moja majka je, uvuči moje korake, viknula: 'Sačekaj tu, Ebu Hurejre!' I ja sam čuo bucanje vodom. Ona se je okupala, obukla svoju kožulju i u hitnji zaboravila metnuti svoju mahramu, zatim je otvorila vrata i rekla: 'Ebu Hurejre, ja svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Njegov Poslanik!' Ja sam onda ponovo otišao do Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, plašio od sreće. 'Radosne vijest, Allahov Poslanik!' - rekao sam mu. 'Allah je uslišao tvoju dovu, uputio je majku Ebu Hurejrinu!' On je Allahu izrazio zahvalnost i izrekao Njemu primjerenu pohvalu. 'Dobro je!' - rekao je, a ja sam dodao: 'Allahov Poslanik, hajde zamoli Allaha da mene i moju majku učini milim Njegovim robovima vjernicima a da i njih učini milim nama!' Na to je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Allahu moj, učini ovog Tvog malog roba (tj. Ebu Hurejru) i njegovu majku milim Tvojim robovima vjernicima, a i njih njima omili!' Od tada - kaže Ebu Hurejre, radijallahu anhu - nije bilo ni jednog vjernika koji je samo čuo za mene a da me nije zavolio, čak ako me nije ni vidio!" (Zabilježio Muslim)

Jedanaesti primjer: Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kaže: "Došli su Tufejl b. Amr Ed-Devs i njegovi ljudi do Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekli: 'O Allahov Poslanik, pleme Devs se uzoholilo i odbilo Islam, pa uputi Allahu dovu protiv njih.' Neko je rekao: 'Uništeno je pleme Devs!' A Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je kazao: 'Allahu moj Ti uputi Devs i dovedi mi ih.'" (Zabilježio Buharija)

Dvanaesti primjer: Od Džabira b. Abdullaha, radijallahu anhu, se prenosi da su rekli: "O Allahov Poslanik uništi nas strijelci Sakifa, pa uputi Allahu dovu protiv njih." Pa je rekao: "Allahu moj Ti uputi Sakifljane!" (Zabilježio Tirmizi sa vjerodostojnim senedom)

Piše: dr. Muhammed b. Adnan Es-Semman
Preveo: Mithad R. Šeman
Fakultet društvenih i usulid-dina
preuzeto sa
www.islambosna.ba